

ROZSĄDNY (3) ai

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

sg m N rozsądny (1). ◇ I rozsądnym (1). ◇ pl G rozsądnych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Rozważny, mądry; *consideratus, perspicax, prudens; magni consilii vir, qui intelligens et prudens habet iudicium* Cn (3) : A tak niezdrożnaby była rzecz/ o káždy nakład vżywać rády przednieyfzych á rozładnych olob [*cum delectis communicare*] *ModrzBaz* 22.

Szereg: »mądry, (a) rozsądny« (2): przeto posłucháymy co o tem [*tj. o fałszowaniu ksiąg Nowego Przymierza*] wielce mądry á rozładny mąż *Erałmus Roterodamus* rozumie *BudNT przedm b3v*; Bowiem pobożność zdrowie docześne y wieczne/ Przynosi nam y ktemu sumnienie beśpieczne. Potym mądrym/ rozładnym/ proftaká vcżyni/ Ze do niego rádźić lię potym chodzą ini. *KołakSzczęśl C2*.

Synonimy: *baczny, mądry, rozmyślny, roztropny, rozumny, rozważny, umiejętny.*

Cf **NIEROZSĄDNY**

LW